

حقیقت این است که گلاب آدینه از ۲۸ سال پیش، جشنش بی نمایشنامه «برده‌خانه» بود. او اول بار از همان زمان برای اجرای این نمایشنامه دست به کار شد ولی اجرا ممکن نشد تا به امروز رسید. حالا آدینه بعد از این همه سال این نمایشنامه را روی صحنه برده است. خیرنگار ایسنا در آستانه اجرای این نمایش، نظاره‌گر آخرین تمرین‌های گروه اجرایی بود. آنچه پیش رو دارید، حال و هوایی است از آخرین تمرین‌های این نمایش همراه با گپ و گفتی با خانم کارگردان.

آخرین روزهای تمرین همیشه روزهای پر تکاپویی است، گرم و لباس بازیگران باید چک شود، طراح نور آخرین تصمیم‌های خود را عملی می‌کند، سازنده دکور مشغول رتق و فتق آخرین کارهاست و … گروه پرشمار بازیگران با جامه‌هایی رنگارنگ در فضای صحنه و پشت صحنه در آمد و شد هستند. آنان قرار است زنان بازی‌خانه و زنان حرم‌خانه نمایشی باشند که یکی از متون درخشان ادبیات نویسنده اثر است و به جز یکی دو اجرای محدود، تاکنون اجرا نشده است.

امسا اجرای نمایشنامه‌های با این همه شخصیت در هر زمانه‌ای کاری است دشوار، چه برسد به این زمان که مشکلات بیشتری هم در راه تئاتر مانع‌تراشی می‌کنند. آدینه که سال‌ها دل در گرو این نمایشنامه داشته است، درباره انتخاب چنین متن دشواری به ایسنا می‌گوید: «زردیک به ۲۸ سال پیش برای اولین بار این متن را برای کار کردن با هنرجویان مدرسه هنر و ادبیات کودکان و نوجوانان دست گرفتم که نشد اجرا کنیم».

سال‌ها گذشت و این متن همچنان در کتابخانه گلاب آدینه به امید جان گرفتن روی صحنه چشمک می‌زد تا اینکه حدود ۱۰ سال پیش خانم کارگردان، تصمیم به اجرای آن گرفت و صحبت‌هایی با تئاتر شهر برای اجرا شد که آن هم به سرانجام نرسید، تا اینکه اواخر تابستان پارسل که آدینه مشغول تمرین نمایش «بانوی محبوب من» بود، بار دیگر وسوسه اجرای «برده‌خانه» در جانش نشست و اوایل دی ماه برای سومین بار دل به دریا زد و با بهرام بیضایی به‌عنوان نویسنده اثر تماس گرفت و این بار پاسخ آقای نمایشنامه‌نویس، آری بود. اما چرا کلاب آدینه این نمایشنامه را این‌چنین دوست دارد؟ او این متن را شاهکاری نمایشی می‌داند و در توضیح این نکته چنین می‌گوید: «همایشی بودن اثر ایشان، بسیار جذاب است و جهان نمایش را به صورتی کامل در آثارشان می‌توان یافت».

آدینه در سال‌های هفتاد نمایشنامه‌های «سلطان مار» و «مرگ یزدگرد» را با هنرجویان خود به صحنه برده بوده است.

او با این که در دو سال گذشته بر کارگردانی تمرکز داشته، در این باره می‌گوید: کارگردان حرفه‌ای نیستم و وسوسه کارگردانی ندارم ولی گاهی بعضی متن‌ها را دوست دارم اجرا کنم که با عملی می‌شود یا نه اما در هر حال باید آن متن برابم موضوعیت داشته باشد و مساله‌ام باشد که سراغ اجرائیش بروم.»

اهالی و علاقه‌مندان تئاتر خوب می‌دانند که بسیاری از نمایشنامه‌های بهرام بیضایی، زن محور هستند. او هنرمندی است که همواره در آثارش، زنان جایگاه مهمی دارند. سال گذشته که آدینه مجوز اجرای «برده‌خانه» را گرفت، هیچ کس پیش‌بینی نمی‌کرد که امسال با اتفاقات فعلی رو به رو بشویم. بازی تقدیر بود که اجرای این نمایش در این مقطع با حال و هوای اجتماعی فعلی، هماهنگی جالبی دارد.

آدینه در این زمینه نیز می‌گوید: «ویژگی آثار هنری برهنسته همین است که تاریخ مصرف ندارند. به همین دلیل است که «هملت» همچنان «هملت» است و همچنان روی صحنه می‌رود و بعد از این همه اقتباس و آداپته شدن، باز هم جای کار دارد.»

نمایشنامه «برده‌خانه» بیش از ۵۱ بازیگر دارد و شاید در نگاه اول به نظر برسد تالار بزرگی مانند تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر برای اجرای این نمایش نیز همچون نمایش قبلی آدینه، «بانوی محبوب من» مناسب‌تر است اما آدینه قصد نداشته تا نمایش تازه را در سالن قاب‌صحنه‌ای اجرا کند و میزانشن‌های کار چنان است که باید در سالتنی بلک باکس اجرا شود. او که سال‌ها پیش در دوران دانشجویی خود در بخشی از آثار درخشان تالار مولوی روی صحنه رفته، علاقه‌مند بود تا «برده‌خانه» را هم در این سالن نوسازتک روی صحنه برود ولی از آنجاکه تالار مولوی سباز و کار خاص خود را دارد، از اجرا در این سالن چشم‌پوشی کرده است.

آدینه توضیح می‌دهد: «بزرگ‌ترین مشکل این نمایشنامه‌س شهرزاد، مولوی، حافظ و سالن استاد سمندریان تماشاخته ایرانشهر هستند. بسیار علاقه‌مند بودم تا «برده‌خانه» را در تالار مولوی اجرا کنم ولی این سالن قوانین و مقررات خود را دارد و اجرای ما ششندی نبود. در ایرانشهر هم صفی طولانی در انتظار اجرا بودند و چون مجوز اجرای

کلاب آدینه:

همیشه آرزوی اجرای «برده‌خانه» را داشتم

این نمایش تا پایان امسال است، نمی‌شد اجرای آن را به سلال آینده موکول کنم. بنابراین متن را به شهرزاد ارایه کردم که مسئولان این مجموعه با اشتیاق و به سرعت برای دریافت مجوز اقدام کردند و خیلی سریع نمایشنامه را به شوروی نظارت و ارزشیابی فرستادند و آن طور که شنیدم، گویا بعضی از اعضای شورا با علاقه بسیار برای اجرای این نمایشنامه تمایل زیادبداشتند و هیچ مانعی بر سر راه آن ایجاد نکردند.

«برده‌خانه» درباره زنانی است که برای احقاق حقوق خود وارد عمل می‌شوند. متنی پرمایه که اجرای کامل آن حدود ۶ ساعت زمان خواهد برد ولی آدینه می‌گوید که ما نه سالن مناسب این کار را داریم و نه فرهنگ چنین اجراهایی و نه تماشاگر ما چنین عادت و ذهنیتی دارد. از سوی دیگر سالن‌های ما محدود هستند و اجرای طولانی مدت چنین نمایشی سبب خواهد شد گروه‌های بسیاری پشت در سالن بمانند. بنابراین با اجازه، متن را کوتاه‌تر کرده به این شرط که روح اثر مخدوش نشود. حالا دختران جوان در سالن در کار نمایش هستند. بعضی به چهره‌های گرمی شده خود می‌نگرند و برخی دیگر در دکور نمایش مشغول تمرین‌اند.

آدینه که از دیرباز تجربه کار با هنرجویان و دانشجویان را دارد، درباره این موضوع چنین می‌گوید: «باید این نکته را یادآوری کنم که بازیگران نمایش «بانوی محبوب من» اصلا هنرجویان من نبودند، بلکه همه بازیگرانی بودند که به توصیه دوستان انتخاب شدند. به این صورت که از دوستان‌مان که دوره‌های بازیگری برگزار می‌کنند، همچون محمد رحمانیان، مهتاب نصیرپور، سیما تیرانداز، میکائیل شهرستانی و… درخواست کردم، هنرجویان شایسته خود را معرفی کنند.

آدینه در توضیح گرفتن شهریه از هنرجویان و شرکتشان در نمایش گفت: من برای نامین گوشه کوچکی از هزینه‌های آن نمایش، دو دوره طولانی‌مدت کلاس بازیگری ۱۲۰ و ۱۰۰ ساعته گذاشتم با مبلغ ۱۰ میلیون تومان. در فراخوان ثبت‌نام هم نوشته بودم، هیچ تضمینی برای شرکت در نمایش‌ها و معرفی به پروژه‌ها و… داده نمی‌شود و این موضوع حتی در قرارداد هنرجویان هم قید شده بود. ولی در پایان دوره یکی دو نفر را به نمایش بردم و به کسانی که مایل بودند، اجازه تماشای تمرین‌های نمایش «بانوی محبوب‌من» را دادم و اگر مثلا یکی از بازیگران نبود، از یکی از آنها خواهم می‌کردم. جایز بایستد و حکایت ما شد حکایت «بوخاری، بوخاری کنج بخاری». این گونه شد که تعدادی از هنرجویانی که ثبت‌نام کرده بودند و پیگیر بودند، به این نمایش راه یافتند ولی بقیه، همانطور که توضیح دادم، از طرف دوستان معرفی شده بودند. جالب است بدانید برعکس آنچه عده‌ای می‌پندارند و مدام پول، پول می‌کنند، خود من و تعداد بسیاری از عوامل نمایش «بانو…» رایگان کار کردم، فقط تک و توک به برخی بازیگران به دلیل پیشکسوت و تجربیات سالیانه‌شان، دستمزدی ناچاپل تقدیم شد. بقیه رایگان کار کردند تا هزینه‌های سنگین کار تامین شود.

برای «برده‌خانه» هم از تعدادی از بازیگران «بانوی محبوب من» که از نظر فیزیکی مناسب نقش‌های «برده‌خانه» بودند، دعوت به کار کردم و بقیه هم از طریق دوستان و آشنایان معرفی شدند.

آدینه برای انتخاب زنان حرم‌خانه این نمایش فراخوانی داده و تعدادی بازیگر را برای بازی در نقش‌هایی بی‌کلام، به کار دعوت کرده است. او می‌گوید: «در روز معارفه به این دوستان گفتم برای بازی در این نمایش نه پولی می‌دهم و نه پولی از شما می‌گیرم. هر کسسی که تمایل قلبیی دارد، در این پروژه همکاری کند و وقتی هم به شرایط اجتماعی فعلی رسیدیم، گفتم، که در این وضعیت دشوار برای هیچ کس

مانند زمانی که ظلمی اتفاق می‌افتد یا به هنگام جنگ و تهاجم و… توصیه کرده باشد. از سال ۱۹۶۱ تا به حال که جهان گل و بلبل نبوده، در همین مدت چقدر جنگ‌ها، کشتارها و انواع و اقسام بلایای اجتماعی رخ داده و هر سال بر اساس آن واقعه، پیام روز جهانی تئاتر را نوشته‌اند اما در هیچ یک از این پیام‌ها گفته نشده تئاتری‌ها وقتی ظلمی می‌بینند، دست از کار بکشید. همه تئاتری‌ها روز جهانی تئاتر را به یکدیگر تبریک می‌گویند و از این بزرگان نقل قول می‌آورند. حالا چه شد که همه آن سخنان فراموش شده و خود بچه‌های تئاتر هم می‌گویند نه نباید کار کرد. این تناقض، برایم بسیار عجیب است.»

او از انتقادات دیگری هم سخن می‌گوید: «خیلی به من خرده می‌گویند، مینی بر اینکه هنستی که از نظارت و ارزشیابی دولت مجوز گرفته، چه تئاتری است. پاسخ من این است که تمام بزرگان ما نه در این دوره بلکه در تمام دوره‌های قبلی هم، در شرایطی مشابه کار کرده‌اند، هرگز در ایران شرایط برای کار هنری ایده‌آل نبوده. همیشه بزرگان ما برای انجام کارهای خود از ادارات سانسور مجوز گرفته‌اند، کتاب‌های خود را منتشر کرده‌اند، نمایش روی صحنه برده‌اند و فیلم ساخته‌اند. اعتراض کرده‌اند، فریاد کشیده‌اند ولی دوباره به کار ادامه داده‌اند. آنان کار کردند تا ریشه هنر خشک نشود. هنر در کشورمان متعالی حرف خود را به وسیله همان کار هنری، مطرح کردند تا هنر در این مملکت نابود نشود.»

آدینه در ادامه این سخنان از یکی از رویاهای خود نیز سخن می‌گوید: «در آرزوی روزی هستی که جهانیهایی که طرفدار و ستایش‌گر شجاعت و جسارت مردم ما هستند، ببینند مردم ایران همانطور که اعتراض و دادخواهی می‌کنند، هر شب سالن‌های تئاترشان را هم پر از تماشاگر نگه می‌دارند. ببینید چه زیبا خواهد بود که در عین اعتراض و خاطلمی، فرهنگ و هنر در کشورمان متعالی و تئاتر و موسیقی و نمایشگاه‌های هنری‌مان برقرار باشد. نویسندگان‌مان در کار نوشتن و چاپ آثارشان باشند و زیست هنری‌شان در جریان باشد. این است که می‌ماند. چون همه جنگ‌ها، نارامی‌ها و… دیر یا زود به انجامی خوب یا بد می‌رسد.

در این میان هنرمندان هستند که از دل همان وقایع، اثری هنری خلق می‌کنند و مثلا بعدها، می‌بینیم اثری که ۵۰ سال پیش. ۵ سال تکثیر شده، حالا ارزش‌های هنری‌اش قدری دوازدهمی می‌شود. آیا مثلا هنرمندی نامدار مانند برشت در کوران جنگ و بحران‌ها، تئاتر را رها کرد یا گفت تئاتر را رها کنید؟ یا هنرمندان را به ترک کردن سالن‌ها دعوت کرد؟ او آثاری نوشته که اتفاقا مناسب اجرا در همین زماند تماشاکر به سالن تئاتر، کاری است دشوار و ولی گلاب آدینه از بابت این موضوع، نگرانی زیادی ندارد. او توضیح می‌دهد: بخشی از تماشاگران تئاتر برای تفنن می‌آیند. اگر کار موفق ایشان باشد، مبلغِ دیگران می‌شوند. مثلا در ۱۲۷ اجرائی که از نمایش «ششیرهای خان بابا سلطنه» داشتیم که البته سختی‌های بسیار خود را هم داشت، تماشاگران، اول دوستان هنری خودمان بودند و بعد کم کم نوبت به مدربزرها و پدربزرگها رسید.

«بانوی محبوب من» هم همینطور، کم‌کم سالن ما از افراد سن بالا و کودکان پر شد که برایم بسیار جذاب بود ولی در کنار این قبیل تماشاگران، سرسپردگان و مشتاقان تئاتر هم هستند که در هر شرایطی به تماشای آن می‌آیند. بی‌شک تماشاگرانی که دغدغه تئاتر را دارند و به تئاتر به عنوان چیزی فراتر از تفریح می‌نگرند، ولو کم‌شمار باشند، حتما به تماشای نمایش ما خواهند آمد.» برای گلاب آدینه آنچه جذابیت دارد، پروسه‌ای است که برای خلق یک اثر نمایشی طی می‌شود. به همین دلیل با وجود سختی کار، انرژی‌هایی که به او می‌رسد، بیش از احساس خستگی است.

او شوق خود را برای کار این چنین توصیف می‌کند: «از آنای هستم که از مسیر سفر لذت می‌برم و خیلی در شتاب نیستم که زودتر به مقصد برسم، چون در مقصد دوباره روزمرگی جریان می‌یابد. حالا هم همین مسیر خلق کار برایم گنجینه است.» نمایش «برده‌خانه» روز یکشنبه ۱۵ آبان ماه اجرای خود را در پردیس تئاتر شهرزاد آغاز کرده و هر شب راس ساعت ۲۱ و پنج‌شنبه و جمعه ساعت ۴ بعدازظهر روی صحنه می‌رود که برای دانشجویان در گیشه سالن بلیت با ۵۰ درصد تخفیف با ارایه کارت دانشجویی در نظر گرفته شده است.

نکه

کارگردان «انفرادی» رکورد خود را می‌شکنند؟

سال‌های سینمایی در حالی از ۲۴ آبان ماه به استقبال اکران کمدی «بخارست» مسعود اطیابی می‌روند که «انفرادی»، دیگر فیلم کمدی این کارگردان، پرفروش‌ترین فیلم سال تا به امروز است و سینمادارها امیدوارند که «بخارست» نه تنها رکود دو ماه گذشته سینما را جبران کند بلکه در میان پرفروش‌های سال هم قرار بگیرد.

به گزارش ایسنا، تا پیش از شروع ناآرامی‌های اخیر در کشور گیشه سینما به رونقی رسیده بود که صاحبان سینما امیدوار شده بودند با اکران فیلم‌های پرمخاطب در پاییز، شرایط به روزهای پیش از کرونا نزدیک شود اما اتفاقات پیش آمده در جامعه و تغییر حال و احوال مردم همه معادلات را برهم زد و نه تنها فیلم‌های جدید روی پرده نیامدند بلکه همان آثار در حال اکران هم بخش قابل توجهی از مخاطب خود را از دست دادند.

در این مدت بارها تاکید شد که پیگیری وضعیت سینما فقط بخاطر بحث فرهنگ نیست چرا که باید به معیشت فعالان این حوزه و نیز کارکنان سینماها فکر کرد تا بیکاری، بحران‌های بیشتری ایجاد نکند. بر همین اساس برخی سینماگران از تسریع در پیگیری برای صدور پروانه نمایش برخی فیلم‌های مشکل‌دار خبر دادند و بیش از همه حرف از اکران کمدی سیاسی «چپ راست» بود که هنوز خبری از اکرائش نیست ولی نام یک فیلم کمدی دیگر هم مطرح بود که پس از اما و اگرهایی؛ قرار است از سه‌شنبه ۲۴آبان‌ماه در سینماهای کشور روی پرده برود.

به این ترتیب «بخارست» به کارگردانی مسعود اطیابی برای اکران آماده می‌شود آن هم در حالی که مدتی قبل وعده داده شد سازمان سینمایی بنا به شرایط فعلی جامعه و اقت شدید مخاطب، حمایت‌های مالی برای اکران فیلم‌های جدید در نظر بگیرد که تاکنون جزئیاتی در این مورد منتشر نشده است.

سینماها در حالی از فردا میزبان مخاطبان «بخارست» خواهند شد که از ابتدای سال تاکنون فروش کل سینما به بیش از ۲۸۹ میلیارد و ۶۹۰ میلیون تومان رسیده و طبق اطلاعات ثبت شده در سامانه سما (سامانه مدیریت فروش و اکران سینما) تعداد مخاطبان هم از ۹ میلیون و ۳۱۱ هزار نفر گذر کرده است.

با آغاز اکران «بخارست» مسعود اطیابی همزمان دو فیلم کمدی روی پرده خواهد داشت که دیگر فیلمش یعنی «انفرادی» با دو میلیون و ۹۲۳ هزار نفر تماشاگر و بلیت فروشی ۷۳ میلیارد تومانی از اردیبهشت ماه آگاز شده تا با به امروز پرفروش‌ترین و پرمخاطب‌ترین فیلم امسال سینماست.

دومین فیلم پرفروش گیشه، «سگ بند» به کارگردانی مهراان احمدی است که با یک میلیون و ۲۹۶ هزار نفر تماشاگر، فروش ۴۱ میلیارد و ۴۸۳ میلیون تومانی را ثبت کرده و بعد از این دو فیلم کمدی؛ فیلم اجتماعی «علفزار» به کارگردانی کاظم دانشی با فروش حدود ۶۲۸ هزار بلیت در جایگاه سوم پرفروش‌ترین فیلم‌های سال با رقم ۲۱ میلیارد و ۴۵۷ میلیون تومان قرار دارد. «تی تی» به کارگردانی آیدا پناهنده با ۲۰ میلیارد و ۹۵۶ میلیون تومان، «بلق» به کارگردانی نرگس آبیار با ۱۸ میلیارد و ۹۳۶ میلیون تومان، «دوزیست» به کارگردانی برزو نیک‌نژاد با فروش ۱۸ میلیارد و ۵۹۱ میلیون تومان از دیگر فیلم‌های پرفروش و میلیاردی‌ماه‌های اخیر سینما هستند که البته تعداد تماشاگران آنها هر کدام کمتر از ۷۰۰ هزار نفر است.

در چند وقت اخیر فیلم‌های انیمیشن هم رکورد قابل توجهی در فروش برای خود کسب کرده بودند، از جمله «پسر دلفینی» که با بیش از ۶۶۰ هزار نفر تماشاگر ۱۶ میلیارد و ۷۷۹ میلیون تومان فروش داشته است. همچنین انیمیشن «لوپتو» که از آبان ماه روی پرده رفته، با ۶۹ هزار نفر تماشاگر، یک میلیارد و ۸۸۶ میلیون تومان فروخته و فیلم کودک و نوجوان «بام بالا» هم با ۴۳هزار نفر مخاطب، به فروش ۹۹۸ میلیون تومانی رسیده است.

فیلم کمدی «طبقه یک و نیم» از دیگر فیلم‌های جدیدی است که از ابتدای آبان ماه روی پرده رفته و تاکنون ۱۶ هزار نفر تماشاگر داشته و به فروش ۵۲۷ میلیون تومانی رسیده است. همچنین فیلم «پیرو» که به مقطعی از زندگی علیرضا برونراد، دروازه‌بان تیم ملی فوتبال کشور می‌پردازد با ۱۴۲۳ بلیت تاکنون تنها ۴۷ میلیون و ۶۸۹ هزار تومان فروش داشته است.

از آنجا که در سالیته‌های اینترنتی فروش بلیت، سانس‌های مربوط به فیلم «بخارست» باز و پیش فروش آن آغاز نشده است، تا نیمه شب ۲۲ آبان ماه (پیماد دوشنبه ۲۳ آبان) تعداد ۱۵۷ بلیت برای این فیلم خریداری شده است. «آمار فروش این گزارش براساس آخرین اطلاعات درج شده در سامانه سما تا ساعت ۱۲ نیمه شب ۲۲ آبان ماه است.

اخبار کوتاه

رخشان بنی‌اعتماد

رئیس داوران جشنواره فیلم هند شد

پنجاه و دومین جشنواره بین‌المللی معتبر فیلم هند (گو) با نمایش فیلم از آثار منتخب سینمای ایران و حضور رخشان بنی‌اعتماد در راس هیات داوران بخش مسابقه اصلی همراه خواهد بود.

به گزارش ایسنا، رخشان بنی‌اعتماد سینماگر ایرانی در حالی ریاست هیات داوران بخش مسابقه بین‌المللی جشنواره فیلم هند را بر عهده خواهد داشت که «سیرو گوئرا» کارگردان شناخته شده کمبیدیایی، «مستن ولوی» کارگردان تهیه‌کننده انگلیسی، «تیلا ماهادبا پاندا» کارگردان و تهیه کننده هندی و «ویمکی جایاموندرا» فیلمساز اهل کشور سریلانکا دیگر اعضای داوران را تشکیل می‌دهند.

فیلم «روسری آبی» ساخته رخشان بنی‌اعتماد نیز در بخش ویژه نمایش آثار منتخب هیات داوران این رویداد سینمایی به روی پرده خواهد رفت. این فیلم که محصول سال ۱۹۹۵ میلادی است موفق به کسب جایزه بوزپلنگ برنز جشنواره لوکارنو و همچنین جایزه فدراسیون بین‌المللی منتقدان (فیپرشی) از جشنواره سالونیکای یونان شده است.

فیلم «کشتن خواجه» به کارگردانی عبد ایست یکی از ۹ فیلمی خواهد بود که برای جایزه مدال گاندی که از طرف یونسکو اعطا می شود رقابت خواهد کرد. فیلم «وقت چیغ اناز» ساخته گراناز موسوی هم به عنوان محصول مشترک افغانستان و استرالیا در این بخش حضور دارد و در بخش مسابقه بین‌المللی هم دو فیلم «هر روزی اکنون» ساخته حامی رمضان محصول کشور فنلاند با بازی شهاب حسینی، شبنم قربانی، آران‌سینا کشوری و کیمیا اسکندی و همچنین فیلمک «سرزمین رویاها» به کارگردانی مشترک شیرین نشاط و شجاع آذری از آمریکا حضور دارند.

فیلم «مامان» به کارگردانی آرش انیسی، نماینده سینمای ایران در بخش مسابقه فیلم‌های اول (بهترین فیلم اول یک کارگردان) خواهد بود و فیلم‌های «نبودن» از عی صفا، «بدران» به کارگردانی سالم صلاتوی و «خورشید آن ماه» ساخته ستاره اسکندری هم در بخش منتخب آثار جشنواره‌ها به نمایش گذاشته خواهند شد.

جشنواره بین‌المللی فیلم هند امسال بزرگداشت «شان کاتری» بازیگر مطرح اسکاتلندی را با نمایش ۵ فیلم از آثار این سینماگر فقید برگزار می‌کند، ضمن این که به «نرتارد تاورنیه»، «کریستوف پلامر»، «ژان کلود کربو» و «ژان بل بلمونود» نیز با نمایش آثارشان در جشنواره ادای احترام خواهد شد. پنجاه و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم هند امسال با نمایش «قهرمان» ساخته اصغر فرهادی به کار خود پایان می‌دهد.

هجوم به فرش قرمز فیلمی با بازی «تیموتی شلامی»

فرش قرمز فیلم «استخوان‌ها و همه» در شهر میلان، ایتالیا به دلیل هجوم طرفدارن «تیموتی شلامی» ناتمام ماند.

به گزارش ایسنا به نقل از ورایتی، اولین نمایش فیلم عاشقانه آدم‌خواری ساخته «لوکا گودالینو» با نام «استخوان‌ها و همه» در شهر میلان ایتالیا برگزار شد اما مراسم فرش قرمز این فیلم به دلیل حضور جمعیت عظیمی از طرفداران «تیموتی شلامی» ستاره این فیلم تعلیق شد.

پلیس محلی فرش قرمز بیرون سالن سینمای اودئون را پس از آن که تجمع به حدی افزایش یافت که نگرانی‌های ایمنی را برانگیخت، بستند. در حالی که نمایش اول این فیلم ظرفیت محدودتری در نظر گرفته شده اهالی رسانه از حضور در سالن نمایش فیلم خودداری کردند اما نمایش فیلم و معرفی آن طبق برنامه انجام شد.

میلان یکی از آخرین شهرهایی هست که نمایش فیلم پرمخاطب «استخوان و همه» را در دستور کار قرار داد، فیلمی که در ماه سپتامبر در جشنواره ونیز و با برگزاری فرش قرمز نخستین نمایش جهانی خود را تجربه کرد و «لوکا گودالینو» جایزه بهترین نقارای کارگردانی «پلور راسل» هم جایزه مارچلو ماسترویانی برای بهترین بازیگر نوظهور را دریافت کرد.

پیگیری وضعیت موزه هنرهای معاصر اهواز

گنجینه‌ای که به امان خدا رها شده است!

و منتظرم تا چند روز آینده رأی اولیه دادگاه اعلام و ابلاغ شود و ببینیم نظر دادگاه درباره‌ی این موضوع چیست.»

او با اشاره به این نکته که پیمان کار ملزم به پرداخت خسارت‌های ایجاد شده است، اظهار می‌کند: «ها فعلا باید اثبات کنیم که قرارداد تمام شده است و بعد از قرارداد یک دادخواست جدید برای اعلام خسارت‌های وارد شده به موزه ارائه کردیم که اینها دو مقوله‌ی جدا هستند. یعنی ما خسارت به موزه را در برهنده‌ای جدا پیگیری می‌کنیم و تخریب اصل خود ساختمان را نیز به موارات این موضوع پیش می‌بریم تا قوانیم زودتر به نتیجه برسیم.»

مدیرکل اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان خوزستان درباره‌ی سلامت گنجینه موزه هنرهای معاصر اهواز می‌گوید: «ما چون به مخزن گنجینه دسترسی نداریم، اطلاعی از وضعیت سلامت تابلوهای نقیسه هم نداریم. آن چیزی که به همراه معاون سیاسی- اجتماعی

استان‌دار بررسی کردیم، مقدار زیادی از تابلوهای موزه بسود که روی زمین و کف مخزن عمومی افتاده و از بین رفته بودند.» او از زمین‌خوردنشان می‌کند: «خسارت واردشده به آثار را باید پیمانکار پرداخت کند. پیمانکار اجازه ورود به گنجینه موزه را به ما نداد و اطلاعی نداریم که در گنجینه اصلی چقدر آثار و تابلو وجود دارد ولی تابلوهای عمومی موزه متأسفانه در اداره کل فرهنگ و ارشاد

انسانسی بر روی زمین نگهداری می‌شد که واقعا جای تألیف داشت.»

آن گرفته که باعث شده تا به‌عنوان دومین موزه مهم کشور در حوزه هنرهای معاصر از یاد شود تا واگذاری به بخش خصوصی که حاصل آن در کنار از بین رفتن موزه، چیزی جز ابهامات حقوقی نبوده است.

اگرچه حدودا دو ماه از انتشار تصاویر جدید از موزه هنرهای معاصر اهواز و وضعیت نامناسب آن سپری می‌شود، اما بنابر اظهارات جدید مدیر کل اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی استان خوزستان، همچنان اختلاف با پیمان‌کار بر سر مدت زمان قرارداد ادامه دارد و اولین